

RELIGISKĀ MALDINĀŠANA

Prof. Johan S. Malan

Originally:

“**Religious Deception**” by Prof. Johan S. Malan ©

www.bibleguidance.co.za/Engarticles/Deception.htm

Translated into Latvian by: Verners Šteinbergs © 2014-09

Teksta oriģināls:

“**Religious Deception**”

by Prof. Johan S. Malan © (University of the North, South Africa)

www.bibleguidance.co.za/Engarticles/Deception.htm

www.bibleguidance.co.za

johan@bibleguidance.co.za

Tulkoja: Verners Šteinbergs © 2014-09

Atsauksmēm: vernersss@inbox.lv t. 29653633

Izdevis: Verners Šteinbergs © 2014-09

RELIGISKĀ MALDINĀŠANA

Prof. Johan S. Malan

Kopsavilkums:

Šajā apskatā par reliģisko maldināšanu ir parādīts kā tumsas valstība ir iefiltrējusies Kristīgajā draudzē ar nodomu atšķaidīt un sajaukt to, sludinot viltotu Jēzu, viltotu garu un viltotu evaņģēlija mācību. Šie gadījumi ir arī aplūkoti saskaņā ar visā pasaulē izplatījušos garīgo novirzīšanos.

Garīgā polarizācija

Pašreizējie notikumi reliģiskajā laukā ataino pieaugošu cīņu starp gaismu un tumsu. Saspīlējums un polarizācija starp Dieva Valstību un sātana valstību ir zīmīgi pieaugoši par cik tiek veikti pēdējie sagatavošanās darbi priekš antikristus atklāšanās un viņa sātanskās jaunās pasaules kārtības (new world order) ieviešanas.

Šī milzīgā garīgā cīņa saasinās tajā laikā, kad gan atsevišķi kristieši, gan draudzes, kā arī konfesijas tiek pretnostatītas ar skaidrām izvēlēm, kas attiecas uz viņu teoloģisko ievirzi (mācību par Dievu un cilvēka garīgo dzīvi) un iesaistīšanos ar viltus “atmodām”, ekumēnisko kustību, kā arī starp-reliģiju kustību. No vienas puses, kristiešu pamata mācību atmešana un pasaules reliģiju novienādošana līdžina ceļu priekš atnākošā antikristus vispasaules pielūgsmes. No otras puses, kristieši tiek aicināti uz sava vienreizīguma aizstāvēšanu ar noteiktu savas nekompromisu nostājas paziņošanu attiecībā pret ekumēnisko “kristietības” atkritēju kustību, un tā pat arī pret ārpus-bībelisko zīmju un brīnumu atmodu.

Lai iznāktu kā uzvarētāji no šīs cīņas, tā ir noteikta prasība, lai katrs kristietis ļoti labi zinātu ienaidnieka stratēģijas. Viņam ir arī jāapgērbj pilns Dieva bruņojums un jāuzticās Tam Kungam priekš garīgas atšķiršanas spējas. Tā kā mēs esam iesaistīti cīņā starp diviem garīgiem spēkiem, tas ir skaidrs, ka mēs esam vai nu patiesā Kristus pusē, vai arī antikristus pusē. Daudzi pievilti “kristieši” domā, ka viņi seko patiesajam Kristum, tomēr būtībā viņi ir tikuši “gaismas eņģeļa” pievilti, lai sekotu viltus Kristum no tumsas valstības. Vienīgi tikai cieša sadraudzība ar patieso Kristu, pamatīgas Dieva Vārda zināšanas, un Svētā Gara vadība var mūs droši pasargāt no pievilšanas.

Nopietns brīdinājums

Jau kopš pašiem iesākuma laikiem vairums kristiešu draudzes ir parādījušas nožēlojamu nespēju, lai ieraudzītu atšķirību starp Dieva Vārda patiesību un viltotu tā pasniegšanu:

“Es brīnos, ka jūs tik drīz novērsāties no Tā, kas jūs aicinājis Kristus žēlastībā, un piegriezāties citam evaņģēlijam. Un tomēr cita nav. Ir tikai kādi, kas jūs sajauc un grib pārgrozīt Kristus evaņģēliju. Bet ja arī mēs vai kāds eņģelis no debesīm jums sludinātu citu evaņģēliju nekā to, ko esam jums pasludinājuši, lāsts pār to!” (Galatiešiem 1:6-8)

Korintas draudze arī cieta no tāda paša veida izšķiršanas spēju un garīgas izpratnes trūkuma:

“Jo es esmu iededzies par jums ar dievišķu karstumu: es jūs esmu saderinājis, lai *jūs* pievestu vienam vīram – Kristum, kā šķīstu jaunavu. Bet es baidos, ka čūska, kas ar savu viltību piekrāpa Ievu, tāpat nesamaitā arī jūsu domas un nenovērs no vienkāršības un skaidrības, kas ir Kristū. Bet, ja kāds nāk un sludina **citu Jēzu**, ne to, ko mēs esam sludinājuši, jeb *ja* jūs dabūjat **citu garu**, ne to, ko jūs esat saņēmuši, jeb **citu evaņģēliju**, ne to, ko esat pieņēmuši, tad jūs to labprāt ciešat ... Jo tādi *ir* tie viltus apustuļi un viltīgie strādnieki, izlikdamies par Kristus apustuļiem. ... jo pats sātans izliekas par gaismas eņģeli.” (2.Korintiešiem 11:2-4, 13-14)

No šīm citētām rakstu vietām ir skaidri redzams, ka ir trīs lietas, kuras tiek no mūsu dvēseles ienaidnieka viltotas, lai pieviltu kristiešus un būtu par iemeslu tam, lai viņi nomaldītos. Šie izkropļojumi ir:

- **cits, savādāks Jēzus**
- **cits, atšķirīgs gars un**
- **cita, atšķirīga evaņģēlija mācība.**

Sātana stratēģija, lai uzbruktu, parādītu sagrozītā un nelabvēlīgā veidā un izkropļotu kristiešu reliģiju, ir turpinājusies bez samazināšanās visu draudzes izplatīšanās laiku. Tas ir mūsu pienākums atklāt un noraidīt īpašas pievilšanas formas, kuras ir raksturīgas tieši šim laikam, kurā mēs dzīvojam.

CITS JĒZUS

Sekojošie ir daži visizplatītākie veidi, kādos Kunga Jēzus atspoguļojums, persona un darbs tiek izkropļots, tāpēc lai ieviestu viltus Jēzu, kurš ir

bezpēcīgs un tā rezultātā nespējīgs izglābt pazušanā ejošo grēcinieku dvēseles:

Jēzus – cilvēcis skolotājs

Daudzās sektās, tādās kā Jehovas Liecinieki, un arī nekristiešu reliģijās, tādās kā Islams, Jēzus dievišķīgums tiek noliegts. Viņš tiek atainots tikai kā pravietis un cilvēcis skolotājs, tajā pat laikā skaidri noliedzot, ka Viņš ir Dieva Dēls.

“Kas ir melis, ja ne tas, kurš noliedz, ka Jēzus ir Kristus (Mesija)? Tas ir antikrists, kas noliedz Tēvu un Dēlu. Katram, kas noliedz Dēlu, nav Tēva.” (1. Jāņa 2:22-23)

Antikristīgā Jēzus Kristus dievišķuma noliegšana diemžēl iegūst vietu arī daudzās “kristiešu” draudzēs šodien. Ir novērojama pieaugoša teoloģiska tieksme noliegt Kunga Jēzus brīnumaino ieņemšanu un piedzimšanu no jaunavas, tādā veidā atainojot Viņu par parastu cilvēci būtni. Spēcīga kustība tiek veidota ap tādu maldinošu domu, ka **vēsturiskais Jēzus** (tā sauktais **reālais Jēzus**) ir skaidri jāatšķir no **mītiskā Jēzus** vai **kultiskā Jēzus**, kurš, kā tiek uzskatīts, tiek pielūgts Kristīgajā Draudzē.

Ļoti šokējošs fakts par pašreizējo kampaņu pret Bībeles Jēzu Kristu ir tas, ka daudzi no vadošajiem teologiem augstskolu teoloģijas fakultātēs aktīvi atbalsta to, apšaubot bībeliskos uzskatus par Jēzu kā Mesiju un Dieva Dēlu. *Vēsturiskā* Jēzus ‘atklāšanas’ procesa laikā, viņi izģērbj *sludināto* Jēzu no Viņa dievišķības, cenšoties saskaņot šos divus Viņa attēlus.

Viena no šo akadēmisko mācībspēku grupām ir Jēzus Seminārs, kurš tika dibināts 1985.gadā ASV. Daudzi DienvidĀfrikas teologi seko šim piemēram. DienvidĀfrikas augstskola *Institute for Theology and Religion* tā rezultātā 1997.gadā ir izdevusi grāmatu, kuras nosaukums ir “*Jēzus atspoguļojumi*” (“*Images of Jesus*”).

Ja Jēzus nebūtu bijis Dievs Dēls, tad Viņam nebūtu bijusi nevainojama dzīve, ko upurēt priekš kritušās cilvēces ļaužu glābšanas. Pirmajā Ādamā (cilvēkā) mēs visi garīgi nomirām, saņemot mantojumā viņa grēka pilno dabu. Mirstošai pasaulei ir vajadzīgs *otrais Ādams*, kurš ir pilnīgs Dievs-cilvēks, lai no jauna ieliktu Dieva dievišķo dabu mūsos, kura ir Viņa bezgrēcīgā, mūžīgā dzīvība (1. Korintiešiem 15:22,45; Romiešiem 5:14-18). Jēzus ir šis Cilvēks, kurš ir vienā un tajā pašā laikā cilvēka Dēls, Dieva Dēls un Pats Dievs. Noliegt Viņa Dievišķīgumu, attēlojot Viņu tikai kā pravieti

vai vienīgi kā cilvēcīgu skolotāju, nozīmē nozagt pasaulei tās vienīgo Glābēju.

Jēzus kā piemērs

Mūsu laikos daudzu seklu (formālu) un garīgi mirušu draudžu sludināšanā bieži uz Jēzus dzīvi tiek norādīts tikai kā piemēru, kuram Viņa mācekļiem ir jāseko. Kristiešu tikumi tiek ieaudzināti bez paša Kristus, kurš vienīgais var darīt mūs spējīgus īstenot šo jauno dzīvi caur piedzīvotu jaunpiedzimšanu. Šāda rakstura moralizējošās (tikumiski audziņošās) svētrunās nekāds uzsvars netiek likts uz Jēzus krustu un Viņa asinīm, kas tika izlietas priekš grēkotājiem. Cilvēki tiek vienīgi pierunāti un pārliecināti mīlēt savus līdžus dzīvojošos cilvēkus un dzīvot tikumiski labas dzīves.

Šāda veida sludināšanas viens no rezultātiem ir tāds, ka Jēzus šiem ļaudīm kļūst tik nereāls, ka viņu prātos viņiem ir tikai neskaidrs priekšstats par Viņu. Viņi kalpo Jēzum ar sava prāta piekrišanu, bet garīgi Viņš nav realitāte viņiem, tāpēc ka viņi vēl nav kļuvuši par jauniem cilvēkiem, kuri uzņēmuši Kristu savās dzīvēs caur ticību. Lai gan viņi runā par Dievu un Kungu Jēzu, viņi personīgi Viņu nepazīst un vienīgi ļoti nepilnīgi un neatbilstoši seko Viņa piemēram, kalpojot Viņa ‘attēlojumam’.

Jēzus kā dāvanu devējs

Daudzi cilvēki pielūdz Jēzu galvenokārt tikai noteiktu labumu dēļ, kurus viņi var iegūt no savām saistībām ar Viņu. Viņam ir jādziedina viņus un jāsvētī viņus ar nodrošinājumu priekš visām viņu materiālajām vajadzībām. Viņi redz Jēzu kā To, kurš atjauno cilvēcīgajām būtņēm to augsto stāvokli, kas tām bija pirms grēkā krišanas. Tām ir jāatgūst viņu vara pār radību, jāsatver savās rokās lieli spēki un pat jākļūst kā dieviem ar savām pilnām tiesībām.

Šādi cilvēki arī beigu beigās sāk kalpot kādam ‘citam, savādākam Jēzum’. Viņi nepielīdzina sevi krustā sistajam Kristum un noraida vajāšanas, slimības un ciešanas kā tādas, kuras tiek uzskatītas par vājas ticības sekām. Caur vizualizāciju (iztēlošanos) un pozitīvo domāšanu viņi rada savu personīgo realitāti, kurā viņi kļūst sava personīgā likteņa kungi. Paļaujoties uz dažādiem spēkiem viņu dzīvē, viņi neliek savu uzticību uz krustā sisto Kristu, lai Viņš uzturētu tos caur Svētā Gara spēku.

Jēzum bija plašs sekotāju pulks, kad Viņš dziedināja slimos un darīja daudzas citas zīmes un brīnumus. Tomēr vairākums no Viņa izdevīgos gadījumus meklējošiem un sensāciju meklējošiem sekotājiem pameta Viņu, kad Viņš uzsvēra vienotību ar Viņa ķermeni, kuram vajadzēja tikt salauztam, un Viņa asinīm, kurām vajadzēja tikt izlietām priekš grēkotājiem, kā vienīgo pamatu patiesai sadraudzībai ar Viņu. Priekš daudziem no šiem izdevīguma meklētājiem tie bija smagi vārdi un: “No šī brīža daudzi Viņa mācekļi atkāpās un vairs nestaigāja Viņam līdzi.” (Jāņa ev. 6:66; izlasiet arī iepriekšējo daļu – Jāņa ev. 6:53-65)

Daudzi cilvēki paši izveido savu populāro un iemīļoto Jēzu, kuram tad viņi arī seko. Viņi apvainojas, ja kāds cilvēks viņiem norāda uz garīgo bīstamību, būvējot savu ticību uz kādu Jēzu, kurš drīzāk ir saistīts ar zīmēm un brīnumiem, nekā uz to Krustā sisto Jēzu, kurš piedzīvoja ciešanas un nāvi, lai mums varētu tikt piedots un lai mēs varētu dzīvot jaunas dzīves Dievam.

Jēzus kā politiskais atbrīvotājs

Jaunattīstības valstīs (Trešās Pasaules valstīs) Jēzus bieži tiek pasludināts kā brīvības cīnītājs un tāds, kurš pievienojas un palīdz apspiestajiem. Viņš ir nācis, lai atbrīvotu politiski nebrīvos un lai uzlabotu viņu dzīves sabiedriski – saimniecisko līmeni. Šis Jēzus ir nodarbināts vienīgi ar cilvēku laicīgajām darīšanām. Viņš neatbrīvo viņus no grēka, bet gan no traucējošiem politiskajiem, sabiedriskajiem un saimnieciskajiem apstākļiem. Viņš svētī tos viņu cīņā pret apspiedējiem, neatmaskojot viņu netikumīgos paradumus un arī nepievēršot viņu uzmanību uz garīgo cīņu pret viņu dvēseles ienaidnieku.

Jēzus kā grēkotājs

Tas Jēzus, kurš tiek attēlots daudzās Holivudas filmās ir grēkotājs, līdzīgi kā jebkurš cits kritis cilvēks, kurš atrodas savu grēka pilno kaislību varā. Šī zaimojošā iepazīstināšana ar Jēzu ir galvenā tēma šādās filmās: “*Jēzus Kristus Superzvaigzne*”, “*Kristus pēdējā kārdināšana*” un “*Jēzus no Monreālas*” (“*Jesus Christ Superstar*”, “*The last temptation of Christ*”, “*Jesus of Montreal*”). Pēdējā minētajā filmā šis viltus ‘Jēzus’ kopā ar citiem jauniem cilvēkiem uzturas kādā dzīvoklī Monreālā, kur viņi dzīvo izvirtušā dzīvesveidā un arī nododas alkoholam un žūpošanai.

Nav robežu to cilvēku ļaunajām fantāzijām, kuri sātana iespaidoti, deformē Jēzus attēlojumu un personību. Daži no viņiem Jēzu pat attēlo kā homoseksuāli. Kādā gleznā, kas bija izstādīta apskatei bīskapa Tutu katedrālē Keiptaunā, Jēzus tika attēlots kā kāds Aids upuris ar daudzām vaļējām rētām. Visas šīs lietas ir daļa no Jēzus daudzo pretinieku mūžsenās kampaņas pret Jēzu. Arī Bībeles laikos Viņš tika apzīmēts kā grēkotājs un dzērājs, kurš biedrojas ar netikumīgiem cilvēkiem:

“Redzi, kāds negausis un vīna dzērājs, muitnieku un grēcinieku draugs.” (Mateja ev. 11:19; izlasiet arī Jāņa ev. 9:16,24)

Tas patiesais Jēzus, kuru mēs pielūdzam, ir bez grēka. Viņš ir “svēts, bez ļaunuma, neaptraipīts, atšķirīgs no grēciniekiem un pacelts augstāk par debesīm.” (Ebrejiem 7:26; izlasiet arī 4:15) Neapgāniet un neparodējiet svēto Dieva un Viņa vienpiedzimušā Dēla Vārdu: “Nepievilieties, Dievs neļaujas apsmieties! Jo, ko cilvēks sēj, to viņš arī pļaus.” (Galatiešiem 6:7)

Kosmiskais Jēzus (Vispasaules mēroga Kristus)

Pastiprinātā kampaņa, lai viltotu Jēzus vārdu, raksturu un darbību, ir mērķēta un nodomāta, lai sagatavotu ceļu priekš beigu laiku lielā viltus Kristus – antikristus. Jēzus pats lika uzmanīties mums no daudzu cilvēku maldināšanas, kas tiks izdarīta izmantojot Viņa vārdu:

“Pielūkojiet, ka neviens jūs nepieviļ. Jo tad daudzi nāks Manā Vārdā un sacīs: **Es esmu Kristus** (Mesija, Dieva Svaidītais), - un tie pievils daudzus.” (Mateja ev. 24:4-5)

New Age kustība (Jaunā Laikmeta kustība) reklamē kādu Jēzu, kurš ir visu šīs pasaules reliģiju mesiānisko ilgu (mesijas gaidīšanas) iemiesojums. Priekš kristiešiem viņš ir **Kristus**, priekš ebrejiem **Mesija**, priekš hindusiem **Krišna**, musulmaņiem – **Imams Mahdi**, un priekš budistiem **Maitreja Buda**. Tādēļ viņš ir kosmiskais Kristus vai arī visu aptverošais (universālais) Kristus visām ticībām, un kā tāds ir garīgās hierarhijas galva, kurš aizvieto un apvieno visas reliģijas uz zemes.

Grāmatas “*Jēzus atspoguļojumi*” (“*Images of Jesus*”) noslēdzošajā nodaļā DienvidĀfrikas Universitātes teologs Mr. G.A van den Heever izdara spēcīgu aicinājumu daudzām reliģijām apsvērt Jēzus stāvokli un lomu. Šajā nodaļā, kuras nosaukums ir – *Jēzus pasaules reliģijās*, viņš saka: “Ja patiešām agrīnās kristietības Jēzus ‘izskaidrojums’ ir līdzīgs Budam, Zoroasteram un Krišnam, tad vajadzētu sniegt atbildi uz jautājumu par to kāds iespējams labums varētu būt tādā pārdrošā salīdzinājumā kā šis ... Tam

vajadzētu iedrošināt kristiešus, ebrejus, budistus un hinduistus iepretim veselīgākai, daudz iecietīgākai (tolerantākai) savstarpējai sadarbībai kultūras un reliģijas jomā. Lai cik daudz arī mēs vēlamies ticēt mūsu pašu vienreizējumam, mēs smeļam no vieniem un tiem pašiem avotiem.”

Antikristus parādīs visas šīs ļaunās īpašības, kuras ir raksturīgas šiem dažādajiem Jēzus viltojumiem. Viņš būs “grēka cilvēks ... bojāejas dēls ... kura parādīšanās ar visu viņa viltus varu, zīmēm un brīnumiem ir sātana darbs, kas ar visādiem netaisnības līdzekļiem pievilī tos, kas pazūd” (2.Tesalonīkiešiem 2:3, 9-10).

Doktors Douglas Groothuis savā grāmatā “*Meklējot reālo Jēzu*” (izdota 1996.g.) (“*Searching for the Real Jesus*”) nepārprotami atspēko šīs moderno teologu agnostiskās spekulācijas:

“Jēzus nav kaut kāds tintes pleķis, uz kura mēs projektējam mūsu iemīļotās teorijas, cerības vai bailes. Viņš ir dzīva realitāte, kuru nepārvalda neviens, tādēļ ka Viņš ir visuma Valdnieks. Viņš izaicina ikvienu viltojumu ar savu neviltotību, ikvienu izkropļojumu ar Savu patiesīgumu ... Krusts joprojām paliek vēstures fakts, un evaņģēlijs turpina būt tas vienīgais līdzeklis, lai cilvēkus darītu brīvus. (Jāņa ev. 8:31-32)”

Lai varētu atpazīt viltus Jēzus visus izkropļojumus, ir jāiepazīst patiesais Jēzus un ar nedalītu sirdi ir jākalpo Viņam un jāpielūdz Viņš. Mums ir jāaug mūsu Kunga un Glābēja Jēzus Kristus žēlastībā un Viņa pazīšanā.

CITS GARS

Motivējošais un virzošais spēks aiz plaši izplatītā *cita Jēzus* propagandas ir *cits gars*, kurš nāk tieši no velna un maldina cilvēkus, lai ievestu viņus maldu varā. Šo ļoti reālo briesmu dēļ mēs esam brīdināti naivi neticēt ikkatram garam, kurš darbojas draudzēs caur sludinātājiem un praviešiem, bet pārbaudīt garus:

“Mīlie, neticiet katram garam, bet pārbaudiet garus, vai viņi ir no Dieva, jo daudz viltus pravieši ir izgājuši pasaulē ... (mēs) pazīstam patiesības garu un maldu garu” (1.Jāņa 4:1,6).

Maldu garam ir nodoms maldināt cilvēkus ar pārsteidzošām zīmēm un brīnumiem. Tas ir tas pats gars, kurš darbosies caur antikristu, kura parādīšanās ar visu viņa viltus varu, zīmēm un brīnumiem ir sātana darbs, kas ar visādiem netaisnības līdzekļiem pievilī tos, kas pazūd, tāpēc ka tie nav pieņēmuši patieso mīlestību, kas tos būtu izglābusi. Tāpēc Dievs tagad tiem

sūta spēcīgu maldu varu, ka tie sāk ticēt meliem, tā ka sodā krīt visi, kas nav ticējuši patiesībai, bet vairāk mīlējuši netaisnību” (2.Tesalonīķiešiem 2:9-12).

Maldu gars ir aktīvi iesaistīts, lai sagatavotu pasauli kosmiskā Kristus atnākšanai ar visiem viņa brīnumus darošajiem spēkiem. Viņa tuvākais padotais pēc atbildības – viltus pravietis būs spējīgs pārvaldīt tik pat apbrīnojamus spēkus:

“Tam bija pirmā zvēra vara visā pilnībā viņa priekšā, un tas piespieda zemi un tās iedzīvotājus pielūgt pirmo zvēru, kura nāves brūce bija dziedināta. Tas dara lielas brīnuma zīmes, uz viņa pavēli pat uguns krīt no debesīm uz zemi cilvēku acu priekšā. Tas pieviļ zemes iedzīvotājus *ar brīnuma zīmēm*, kas viņam bija dots darīt ...” (Jāņa atklāsmes gr. 13:12-14).

Tā kā mēs tuvojamies šim lielās pievilšanas laikam, pasaulē parādās daudzi viltus pravieši, lai pieviltu ļaudis ar savām (okultajām) pārdabīgajām spējām. Kungs Jēzus skaidri mūs brīdināja no lielām garīgām briesmām, kas celsies caur viņu darbību:

“Un daudzi viltus pravieši celsies un tie daudzus pievils ... un darīs lielas zīmes un brīnumus, lai pieviltu, *ja iespējams*, arī izredzētos” (Mateja ev. 24:11,24).

New Age (Jaunā Laikmeta) kustība un tajā iesaistītās maldu reliģijas pašreiz koncentrē uzmanību uz to, lai atklātu un izmantotu brīnumu darošās psihiskās pašdziedzināšanas spējas, un reklamētu pārdabiskās izpausmes. Pat daudzās kristiešu sapulcēs dīvainas parādības ir dienas kārtībā, piemēram – *krišana* (vai *gāšanās*) *garā*. Dažādas izpausmes, tādas kā smiešanās *garā*, pravietošana *garā* un dejošana *garā*, rodas no šī piedzīvojuma. Šādā veidā Svētā Gara darbs tiek imitēts (atdarināts), un daudzi cilvēki akli pieņem šīs parādības bez tā gara pārbaudīšanas, kas tur darbojas.

Vairums no *Ticības Vārda* (*Word of Faith*) kustības sludinātājiem rada stipras ilgas un cerības pēc spēcīgām Svētā Gara izpausmēm. Tomēr nav nekāda Svēto Rakstu pamatojuma tām zīmēm, kuras, kā tiek apgalvots, notiek viņu sapulcēs. Bez šīm jau iepriekš minētajām zīmēm, viena no visjaunākajām parādībām ir zelta putekļi, kas birst uz cilvēku plaukstām, rokām vai arī uz viņu matiem, turklāt daži paziņo, ka viņu zobu plombas sapulces laikā pārvērtušās zeltā. Viens no dotajiem izskaidrojumiem šai parādībai ir tāds, ka Jēzus slauka jaunās Jeruzalemes zelta ielas, lai sagatavotu tās uz mūsu ierašanos tur. Bet tā kā šīs pilsētas pamatos ir parādījusies plaša, zelta putekļi birst tai cauri un uz Viņa sekotājiem, kuri atrodas uz zemes. Bībelisks komentārs par šādu “zīmi” ir tāds, ka mēs

netiekam svēti darīti ar zelta putekļiem, bet ar dārgajām Jēra asinīm! Turklāt pilsētai, kuru ir sagatavojis tas Kungs, pavisam droši nav šādi defekti kā plaisas tās grīdā.

Neskatoties uz to, aizraušanās ar zīmēm turpinās bez atslābuma. Ceļojošā praviete no Brazīlijas – Sylvania Machado noturēja dievkalpojumus Pretorijā (DĀR) 2001.gada martā. Viņa apgalvo, ka ir brīnumaini dziedināta no dažāda veida audzējiem. Pēc viņas dziedināšanas uz viņas matiem sāka parādīties zelta putekļi kā “Dievišķās zelta godības izpausme”. Pēc viņas uzstāšanās Dzīvā Vārda draudzē (Living Word Church) metalurģi pārbaudīja šos zelta putekļus ar elektronu mikroskopu. Tur nebija ne pēdas no zelta – tikai sasmalcināta plastmasa vai arī “glitters” (spožumiņi), kuri ir nopērkami veikalos.

Vēl kāds moderns untums šajā kustībā ir tā-sauktās “Jaunā Vīna” sapulces (“New Vine” vai “New Vinos”), kur ļaudis piedzīvo raksturīgas piedzeršanās pazīmes. Tajā pašā laikā to pavada gāšanās un smiešanās garā un daudz dažāda veida dzīvniecisku skaņu radīšana. Daudzi no viņiem kļūst tik piedzēruši, ka viņi nevar ne nostāvēt uz savām kājām, ne arī aizbraukt savas mašīnas uz mājām. Viņi attaisno šo parādību ar paziņojumu, ka arī mācekļi bija piedzēruši Vasarsvētku dienā, kad Svētais Gars tika izliets pār viņiem. Tā nav patiesība, bet gan tikai nepamatots apgalvojums no viņu kritiķu puses (Apustuļu d. 2:13-15).

Turpinājumā ir dota kāda populāra dziesma, kura tiek dziedāta “Jaunā Vīna” sanāksmēs:

Tagad es smejos kā muļķis un reju kā suns,
Ja es neatskurbšu, es šķiet lekšu kā varde!
Un es dziedāšu kā gailis līdz dienas beigām,
Jo Svētais Gars aizkustina, un es nevaru palikt malā!

Tagad es rēcu kā laupījumu meklējoša lauvene,
Es smejos un es kratos, varbūt kļiedzu kā pūce!
Kopš Dieva svētā upe sākusi manī burbuļot augšup,
Tā izplūst uz āru, un tā dara mani brīvu!

Tā es kraukšķināšu un es iegrīmsu, un es dejošu visapkārt,
Jo baznīcas sols ir jauks, bet daudz aizraujošāk ir uz zemes!

Tā es lēkāšu kā ar koka kājām (rotaļa – “pogo stick”), tad kritīšu uz grīdas,

Jo Svētais Gars aizkustina, un es tikai vēlos vēl vairāk!

Piedziedājums:

Tagad es esmu tik svinību dzīvniece, kurš ganās pie Dieva siles,

Es esmu Jēzus narkomāns, un man aizvien vēl ir par maz!

Es esmu šī lieliskā Jaunā Vīna alkoholiķis,

Jo Svētais Gars izlejas, un es piedzeros visu laiku!

Maldinošo garu skaidri noteiktais mērķis ir sagraut ticīgo cilvēku ticību kā arī nomākt un kontrolēt viņus ar maldu varas palīdzību:

“Gars skaidri saka, ka vēlākos laikos daži atkritīs no ticības, pieķerdamies maldu gariem un dēmonu mācībām” (1.Timotejam 4:1).

Lai varētu būt skaidra atšķiršanas spēja starp *Svēto Garu* un *citū garu*, kurš atdarina (vilto, imitē) Svēto Garu, var būt noderīgi sekojoši salīdzinājumi:

SVĒTAIS GARS	CITS GARS
Svētais Gars nerunās par Sevi pašu, bet atgādinās mums par Jēzus vārdiem un darīs Viņu par realitāti mūsu dzīvēs.	Šī gara klātbūtne, spēks un dāvanas ir noteicošā realitāte, turpretim Jēzus tiek veikli nobīdīts aizmugurē.
Viņš iedveš vainas apziņu tev par taviem grēkiem, tā ka tu vari saprast savu problēmu īstos cēloņus.	Viņš iedveš tev jaukas un atslābinošas sajūtas, tā ka tu kļūsti spējīgs aizmirst savas problēmas.
Viņš pārliecina tevi par Dieva taisnīgumu, kāds tas atklājas Kunga Jēzus pilnīgajā dzīvē un grēku izpirkšanā uz krusta.	Viņš pārliecina tevi caur gara dāvanām un arī pārdabiskiem piedzīvojumiem, piemēram, tādiem kā <i>krišana garā</i> , ka Dievs ir ar tevi.
Viņš pārliecina tevi tavā garā un atklāj tavas sirds un dzīves stāvokli tev tādā veidā, kādā Dievs redz to.	Viņš izmanto cilvēkus, lai iedvestu tev nodomus un norādījumus, kuri domājams ir (kā tiek pasniegts) no Dieva, bet kuri būtībā nav no Viņa.
Viņš runā uz tevi caur Dieva Vārdu, kurš ir gars un dzīvība, un atklāj tev mūžīgas patiesības. Bībele kā Dieva Vārds kļūst tev aizvien	Viņš izmanto praviešus kā cilvēcīgus starpniekus, lai nodotu tev ziņojumus par to, ko Dievs vēlas, lai tu darītu. Viņš arī

SVĒTAIS GARS	CITS GARS
vērtīgāka un mīļāka, tev pieaugot žēlastībā.	specializējas papildus bībeliskās Dieva atklāsmēs caur sapņiem un redzējumiem.
Viņš galvenokārt darbojas tava gara līmenī, lai atdzīvinātu tavu garu atturīgi mierīgā veidā, lai tu spētu garīgi uzmosties dzirdēt Dieva aicinājumu un balstītu savu uzticību Viņā priekš savas izglābšanas.	Viņš parāda savu klātbūtni miesīgi sajūtamam piedzīvojumu veidā – tādu kā prieka un savijuma trīsas, drebuļi uz tava ķermeņa, tirpšana un drebēšana uz tavas ādas, vai arī kā spēks, kas izraisa tavu levitāciju (peldēšanu gaisā virs zemes), vai arī tiekot nospieštam lejā pie zemes.
Viņš vada tevi pie Jēzus krusta, kur tavas nastas tiek paņemtas un kur tu tiek attīrīts un šķīstīts no visiem miesas un gara netīrumiem un nešķīstības.	Viņš noņem vainas kompleksus pats ar savām tiesībām, bez īpaša norādījuma uz krustu, un aņņem tevi ar gaismu un prieku. Tu esi vienmēr pakļauts un atkarīgs no viņa.
Ja tu rīkojies saskaņā ar Svētā Gara radīto vainas apziņu par grēku un arī uz Kristus žēlastības darba pamata, lai nokārtotu savas attiecības ar Dievu, tad Svētais Gars pārveido (atdzemdina) tevi par jaunu cilvēku, kurš ir samierināts un saskaņots ar Dievu.	Viņš izraisa fiziski sajūtamus piedzīvojumus, lai liktu tev domāt, ka tu esi jaunpiedzimis, bet viņš nepārveido (neatdzemdina) tavu sirdi. Viņš vienīgi manipulē (prasmīgi spēlē) ar tavām izjūtām un rada maldinošus iespaidus tavā sirdī.
Viņš turpina pārliecināt tevi par grēku, lai tu varētu tikt šķīstīts ar tā Jēra asinīm, spētu dzīvot svētu dzīvi, spētu staigāt Dieva klātnības gaismā un spētu būt ļoti jūtīgs un uzmanīgs pret grēku un pret maldināšanu.	Viņš tevi nepārliecina un nerada tevī vainas apziņu par grēku, un viņam nav nekādu problēmu, ja tu dzīvo ar meliem, krāpšanu un viltu, izkropļotu patiesību un ārlaulības sakaros. Viņš dod cilvēkiem kļūdainu cerību, ka viņi ir glābti un dosies uz debesīm.

SVĒTAIS GARS	CITS GARS
<p>Viņš var tikt viegli apbēdināts no neuzticīga kristieša rīcības, kurš tīši padodas miesīgām iekārēm un iegribām. Viņš tev radīs vainas apziņu par šiem grēkiem, tā lai tu varētu atzīties tajos un pārtraukt tos, un no jauna atdot sevi tam Kungam.</p>	<p>Viņš nav nobažījies par taviem grēkiem. Viņš būs vienaldzīgs par tiem, bet liks tev justies vainīgam par citām lietām. Ja tu esi spēcīgi Bībelē pamatots ticīgais, viņš apsūdzēs tevi par to, ka esi kritizējošs pret citiem un bez mīlestības.</p>
<p>Viņš vadīs tevi pārmeklēt savu sirdi, ieraudzīt, atzīt, pārtraukt un atstāt jebkādu ļaunumu un uzticēties Dievam, lai Viņš izveido tīru sirdi. Šķīstīšana ar tā Jēra asinīm un piepildīšana ar Svēto Garu ir Dieva ceļš, lai darītu mūs spējīgus uzvaras dzīvei.</p>	<p>Viņš vada tevi cauri iekšējās dziedināšanas procesam uz tavas dzīves garīgo pārprogrammēšanu, un šajā procesā pagātnes rētas un pat tās, kas bijuša pirms tavas dzimšanas, tiek izlabotas ar sevis dziedināšanu, pozitīvo apliecināšanu un hipnotisku atgriešanos iepriekšējā stāvoklī.</p>
<p>Viņš liek tev apzināties Kungu Jēzu Kristu, kurš ir tas Vienīgais, kas var vadīt tavu dzīvi. Svētais Gars ir arī tas pats Kristus Gars, kurš dara Viņu par realitāti tavā dzīvē.</p>	<p>Viņš liek apzināties viņu pašu un mudina tevi lūgt vienīgi viņam tavās lūgšanās. Tu galvenokārt tiek vadīts un pilnvarots no viņa. Viņš ir lielāka realitāte tavā dzīvē nekā Jēzus.</p>
<p>Kad Viņš piepilda kādu, tāds cilvēks kļūst svētīts (svēts), pazemīgs un sagatavots kalpot tam Kungam. Viņš ir pieejams un derīgs Dievam un tiek iesaistīts evaņģelizācijā aizsniedzot pazudušo pasauli priekš Jēzus Kristus. Šāds cilvēks nekad neizceļ godā sevi, bet dzīvo un veltī sevi uzpurējoties evaņģēlija izplatīšanas dēļ.</p>	<p>Viņš dod cilvēkam pilnīgi jaunu paš-imidžu (paštēlu), kurš atrodas uz lepnuma un uzpūtības robežas. Šāda cilvēka galvenais mērķis dzīvē ir meklēšana pēc jaunām un daudz spēcīgākām garīgām dāvanām un tādu dievkalpojumu apmeklēšana, kur pastāvīgi notiek zīmes, brīnumi un jaunas atklāsmes. Arī citi tiek ielūgti uz šādām sapulcēm.</p>

SVĒTAIS GARS	CITS GARS
<p>Svētā Gara klātbūtne var skaidri tikt saskatīta un ir atšķirama, kur Viņš darbojas un Jēzus Kristus tiek celts godā. Tā notiek garīgajā līmenī un mudina ļaudis pazemoties un pakļaut sevi tam Kungam Jēzum. Tā Kunga miers un prieks piepilda viņu sirdis.</p>	<p>Svešs gars sniedz spēka izrādīšanu (izrādi), lai ietekmētu ļaudis un radītu iespaidu, ka viņi atrodas tā Kunga klātbūtnē. Tādēļ, ka ļaudis grib piedzīvot šo spēku savās dzīvēs, viņi labprāt atver sevi tam. Bez tā viņi jūtas tukši.</p>
<p>Viņš māca tev lūgt. Viņš palīdz mūsu nespēkā un aizlūdz mūsu labā. Viņš dod mums apgaismota prāta redzi, ka mēs spējam saprast Dieva lietas, un būtu spējīgi saprotoši un saprātīgi lūgt. Viņš palīdz mums apjot mūsu prāta gurnus un būt modriem, atturīgiem un piesardzīgiem.</p>	<p>Viņš māca ļaudīm medītēt (dziļdomīgi apcerēt). Viņi pārslēdzas uz savu “pareizo saprātu”, lai iegūtu mistiskus (noslēpumainus) piedzīvojumus un dzirdētu neskaidras, nepazīstamas balsis. Viņi iztukšo savus prātus un attālina sevi no realitātes, lai nolaistos sava zemapziņas prāta dziļākajos līmeņos, kurš (kā tiek uzskatīts) ir “gara pasaule”.</p>
<p>Viņš vada un kontrolē ticīgo cilvēku emocijas un lēmumus, dodot spējas un spēku viņu atdzimīšanai sirdij un garam. Cilvēka vadības centrs nomainās no uz sevi vērstā prāta uz viņa atdzīvināto garu.</p>	<p>Cilvēka emocijas tiek sveša gara manipulētas (ietekmētas) un viņi rīkojas kā hipnotizēti gūstekņi. Viņi var smieties, kliegt un raudāt, rēkt, blēt, kaukt vai riet, nezinot kāpēc viņi dara to. Maldu gars iegūst varu un autoritāti pār viņiem.</p>
<p>Viņš vada tevi caur Bībeli un caur tavu sirdsapziņu, kura brīdina tevi, kad tu dari kaut ko aplamu. Viņš dod tev skaidru izpratni, lai tu zinātu Dieva gribu un dod tev spēku, lai darītu to.</p>	<p>Viņš pieprasa noteiktas darbības un rīcību caur pravietojumiem, kurus teikuši citi cilvēki. Dzīts no bailēm nepaklausīt Dieva gribai (nevis no iekšējas pārliecības par Dieva gribu) tu paklausī šīm komandējošām balsīm.</p>
<p>Tev tiek pavēlēts vadīt ļaudis pie Kristus, kur viņi var iegūt</p>	<p>Tu tiek ļaunprātīgi izmantots, lai ielūgtu citus cilvēkus uz sapulcēm,</p>

SVĒTAIS GARS	CITS GARS
<p>apžēlošanu un visu savu grēku piedošanu. Tas nav svarīgi ar kādiem ļauniem spēkiem viņi ir bijuši saistīti, Jēzus ir viņu dvēseles Glābējs un Viņš ir spējīgs darīt viņus brīvus no viņu atkarības saitēm. Caur tā Jēra asinīm grēcinieku sirdis tiek šķīstītas un darītas tīras, un velna spēks tiek salauzts. Viņiem nav vajadzīgi cilvēcīgi starpnieki, lai tie paziņotu, ka viņi ir tikuši svēti darīti ar brīnumu spēku palīdzību.</p>	<p>kur notiek viltus atmoda. Tur viņi var iegūt dziedināšanu, piedzīvot brīnumus, kļūt piedzērušies garā un tikt svēti darīti (svētīti) ar zelta putekļiem – nevis ar tā Jēra asinīm. Tu kļūsti kritizējošs un pat naidīgs pret visiem cilvēkiem, kuri ir noliedzoši noskaņoti pret šo mūsdienīgo atmodas kustību. Tu nemaz neaptver, ka tu īstenībā tiec pievilts caur tavas saprašanas apstulbošanu un caur manipulāciju ar tavām emocijām un sajūtām.</p>
<p>Tā Kunga Jēzus Gars ir Tas, kurš vada tevi. Tu esi uzticīgs Kungam Jēzum un dari sevi pieejamu un derīgu Viņam.</p>	<p>Tavas pielūgsmes grupas (vai draudzes) vadītājs kļūst kulta vadītājs, kurš nosaka tavus lēmumus un rīcību. Tev ir jāpaklausa viņam.</p>
<p>Garīgās dāvanas tiek dotas tev, lai palielinātu tavu derīgumu kalpošanā tam Kungam. Caur Svētā Gara spēku jūs spējat būt liecinieki par Jēzu un arī palīdzēt viens otram kā Dieva daudzveidīgās žēlastības labi pārvaldnieki.</p>	<p>Tu saņem tādas dāvanas kā pareģošana, pašdziedināšana, siltas (dziedinošas) rokas un gaišredzība. Varbūt arī zelta putekļi krīt uz ļaudīm, vai arī varbūt viņu zobu plombas pārvēršas zeltā. Šāda rakstura dāvanas tiek dabūtas no svešiem gariem un tādēļ ir maldinošas un okultas.</p>
<p>Svētais Gars dara tevi par Kristus kalpu, krusta kareivi un svešinieku tai pasaulē, kura atrodas ļaunās būtnes varā. Tavas darbības pilnvaras atrodas Dievā. Pēc Jēzus atkalatnākšanas tu valdīsi kopā ar Viņu Viņa valstībā.</p>	<p>Viņš pieteic (izzīņo) tevi kā karali, kuram jau tagad ir vara uz zemes, un kurš var pretendēt un pieprasīt jebko, kas viņam patīk. Tev nav jāpacieš nabadzība, slimība vai citas ciešanas, bet tu vari izmainīt jebko caur pozitīvo apliecināšanu. Tu esi noteicējs.</p>

Vislielākās bažas Bībelē par maldināšanas briesmām ir izteiktas saistībā ar garīgās atšķiršanas spēju trūkumu starp daudziem kristiešu draudžu locekļiem. Viņu vieglprātības un vienaldzības dēļ viņi ir naivi un neapķērīgi, kad bīstamas, viltīgas nodarbības tiek viņiem piedāvātas kā kaut kas labs, kas tiek uzskatīts par no Dieva nākošu: “... *ja* jūs dabūjat citu garu, ne to, ko jūs esat saņēmuši ... *jūs to* labprāt ciešat” (2.Korintiešiem 11:4). Šādi ļaudis ir personīgi vainīgi par maldiem, kuriem viņi ir krituši par laupījumu.

CITA EVANĢĒLIJA MĀCĪBA

Skaidri saprotamu iemeslu dēļ, *cita Jēzus* sludināšana aiz *cita gara* virzošā un motivējošā spēka var tikt veikta vienīgi ietverta *citas, atšķirīgas evaņģēlija mācības* teoloģiskajā struktūrā. Sātanam ir liels daudzums sludinātāju viņa rīcībā, lai pieviltu cilvēku masas, un lai viņi sāktu ticēt viltīgām mācībām:

“Jo tie *ir* viltus apustuļi un viltīgi strādnieki, izlikdamies par Kristus apustuļiem. Nav arī brīnums, jo pats sātan izliekas par gaismas eņģeli. Tad *arī* nav nekas sevišķs, ka viņa kalpi izliekas par taisnības kalpiem” (2.Korintiešiem 11:13-15).

Pāvils saka: “Jo nāks laiks, kad viņi nepanesīs veselīgo mācību, bet uzkraus sev mācītājus pēc pašu iegribām, kā nu ausis niez, un novērsīs ausis no patiesības, bet piegriezīsies pasakām” (2.Timotejam 4:3-4). Daudzi no šiem “vilkiem avju drānās” izplata savus melus un viltīgās doktrīnas (mācības) no kristiešu draudžu kancelēm. Turpinājumā ir doti *savādāku evaņģēlija mācību* piemēri, kuras viņi sludina:

Mirusi virspusējība (formālisms)

Evaņģēlija mācība, kurā nozīmīgums Jēzus krustam, Viņa asinīm, kuras tika izlietas grēku izpirkšanai, tā pat arī vajadzība pēc jaunpiedzimšanas netiek skaidri uzsvērti kā centrālie jautājumi labajai vēstij par glābšanu, beigu beigās nonāk mirušā virspusējībā. Tā kļūst par *citu evaņģēlija mācību*, no kuras patiesiem ticīgajiem cilvēkiem ir pavēlēts atturēties. Pāvils saka, ka šie *neizglābtie un pašieceltie kristieši* tikai “izrāda ārēju dievbijības formu, bet tās spēku noliedz, **no tādiem izvairies**” (2.Timotejam 3:5).

Šāda rakstura draudzēs tikai šķietams un iedomāts Jēzus tiek sludināts un atzīts. Viņi pieņem Jēzu Kristu tikai kā galveno figūru kristietībā bez nodošanās personīgām attiecībām ar Viņu vai arī bez personīgas sastapšanās ar Viņu. Viņi joprojām paliek garīgi miruši, jo nav nekāda acīmredzamība viņu dzīvēs, ka viņi pazītu Jēzu Kristu kā Glābēju. Viņu dievbijība sastāv no liela daudzuma sakramentiem, rituāliem, ticības apliecībām un tikumiskas uzvedības kodeksiem, kuri ir tikai cilvēcīgi paradumi (tradīcijas):

“Šie ļaudis godina Mani ar savām *lūpām*, bet viņu *sirds* ir tālu no Manis. Bet velti viņi pielūdz Mani, mācīdami cilvēcīgus priekšrakstus *kā* ticības mācību. Jo, Dieva pavēli atmetuši, jūs turat cilvēku paradumus ... padarījuši Dieva Vārdu par nederīgu ar savu paradumu palīdzību, kurus jūs esat devuši” (Marka ev. 7:6-13).

Evaņģēlija mācība – valstība-tagad

Valstības-tagad (kingdom-now) teoloģijā tas jau pašos pamatos nav pieņemams, ka mēs esam svešzemnieki un svētceļotāji šajā pasaulē, kura atrodas ļaunās būtnes varā, ka mēs esam tā Kunga kalpi un krusta kareivji, un ka mums ir jāiziet cauri daudziem pārbaudījumiem un daudzām bēdām, lai ieietu Dieva valstībā. Valstības-tagad atbalstītāji ir negribīgi gaidīt uz šīs valstības atklāšanos nākotnē, bet apgalvo, ka mēs esam kungi, kuriem ir jāvalda Dieva valstībā šeit un tagad. Mums esot jāpieprasa atpakaļ mūsu pazaudētais stāvoklis, lai valdītu pār radību, bezbailīgi turētu savās rokās Dieva spēku, lai pakļautu sātanu un viņa pulkus, un nekad neizrādītu vāju ticību, ka esi tādu likstu uzvarēts kā nabadzība un slimība.

Ir liels daudzums dažādu valstība-tagad teoloģijas formu, kā piemēram:

Labklājības evaņģēlija mācība. Saskaņā ar šo uzskatu, kristiešiem ir jābūt garīgi un materiāli veiksmīgiem un jādzīvo kā kungiem.

Rekonstrukcionisms (Pārveidošana, pārbūve). Šie ļaudis cenšas iegūt varu un reformēt (pārbūvēt) pilnīgi visu pasaules sabiedrisko un politisko kārtību, saskaņā ar kristiešu principiem.

Zīmes un brīnumi. Ticīgajiem cilvēkiem esot jādara pārsteidzoši brīnumi, dziedinot slimos un izplatot sajūsminošas Svētā Gara izpausmes. Šādā veidā viņiem ir jāizrāda savs pārākums kā kungiem, kuri valda savienībā ar visu kungu Kungu.

Stratēģiskā garīgā cīņa. C.Peter Wagner-a “Pasaules Lūgšanu Centrs” (The World Prayer Center) un Georg Otis Jr. Sentinel Grupa (Sentinel Group; sentinel – sargs) ieņem vadošo lomu, lai nodibinātu Dieva valstību

uz zemes, saistot un izdzenot “teritoriālos garus”, tādā veidā noārdot sātana cietokšņus pār pilsētām, apgabaliem un tautām. Viņi arī sludina “pēc-konfesiju apustulisko reformāciju”, kuras mērķis ir apvienot un pārvaldīt kristīgo draudzi ar slavenu praviešu un apustuļu palīdzību.

Ko teiks Kungs Jēzus šiem pašieceltiem kristiešu vadītājiem, kuri pravietoja tautām un darīja sajūsminošas lietas Viņa vārdā, un pat uzskatīja, ka izdzinuši augsta stāvokļa dēmonus, kuri bija šī laikmeta tumsības valdnieki? Tajā dienā tas būs traģiski acīmredzams, ka šie vadītāji īstenībā kalpojuši *kādam citam Jēzum*:

“Daudzi uz Mani sacīs tanī dienā: Kungs! Kungs! Vai mēs Tavā Vārdā neesam pravietojuši, vai mēs Tavā Vārdā neesam velnus izdzinuši, vai mēs Tavā Vārdā neesam daudzus brīnumainus darbus darījuši? Un tad Es tiem apliecināšu: Es jūs nekad neesmu pazinis, ejiet nost no Manis, jūs ļauna darītāji” (Mateja ev. 7:22-23).

Atbrīvošanās kustības teoloģija

Ļoti populāra evaņģēlija mācība Jaunattīstības valstu (Trešās Pasaules valstu) politiskās atbrīvošanās kustības laikā bija atbrīvošanās teoloģija. Tā bija mērķēta uz politiskās neatkarības sasniegšanu no koloniālajām valstis iekārtām, sabiedriskā taisnīguma veicināšanu un ekonomisko vienlīdzību. Vairākums gadījumos vardarbība tika attaisnota ar Bībeles palīdzību kā viens no līdzekļiem, kuru Dievs izmantoja, lai atbrīvotu Savus ļaudis no verdzības un cietsirdīgajām valdībām. Tā kā šī evaņģēlija mācība kļuva vēl radikālāka, tā attīstījās un kļuva par revolūcijas teoloģiju. Nevienu brīdi šai evaņģēlija mācībai nav bijusi nekāda garīga dziļuma dimensija, jo tā nekad nav tikusi koncentrēta uz cilvēku garīgu atbrīvošanu no tumsas spēkiem. Lai gan tā kļuva kā sabiedrību palīgs viņu laicīgajā atbrīvošanās cīņā, tā atstāja viņus garīgā tumsā, joprojām virzoties uz elli.

Starp-religiju evaņģēlija mācība

Viena no maldū evaņģēlija mācībām, kura visstraujāk šodien pasaulē izplatās ir starp-religiju evaņģēlija mācība par garīgo samierināšanos un saskaņošanu. Tā ir balstīta uz universālisma domu – ka visas reliģijas pielūdz vienu un to pašu Dievu, un tādēļ var sadoties rokās. Starp-religiju kustība un Ekumēniskā kustība ir balstīta uz šo domu, un tagad viņi aktīvi dzenas pēc šī ideāla – izveidot un iekārtot globālas reliģiskas struktūras, lai

apvienotu un novienādotu cilvēci garīgā līmenī. Viņi apgalvo, ka pašreiz dzimstošā visu reliģiju biedru mistiskā brālība ir atslēga uz globālu, visaptverošu mieru un samierināšanos.

Tā kā dažādas pasaules reliģijas virzās tuvāk viena otrai, ir acīm redzami, ka ekumēniskā kristietība izdara pašiznīcinošus upurus, lai saskaņotu sevi ar nekrīstīgo pasauli. Daudzi teologi ir atšķaidījuši kristiešu ticību līdz pat tādai pakāpei, ka tās mācības (doktrinālais) pamats ir ticis sagrauts līdz pat nepazīšanai. Dzimstošajā afrikāņu teoloģijā kristietība tiek brīvi maisīta kopā ar mirušo pielūgsmi un burvju mākslu. Starptautiskajā līmenī budisms, hinduisms un islāms tiek arī iesaistīti šajā aplamajā brālībā.

Bībele šo maldu reliģiju beigu laiku apvienošanu sauc šādi – “...noslēpumains vārds: lielā Bābele, visas zemes netikļu un negantību māte” (Jāņa atkl. 17:5). Viņa tiek antikristus atzīta un atbalstīta, tādēļ ka viņa ir noderīga viņam. Tas ir ļoti acīm redzams, ka maldu reliģiju Starp-reliģiju kustība sagatavo pasauli viltus Kristus (viltus Mesijas) atnākšanai, kurš pārvaldīs pasauli septiņus gadus.

Visu reliģiju visu aptverošais (universālais) mesija iespējams nevar parādīties atklāti un tikt vispārēji atzīts pirms starp-reliģiju evaņģēlija mācība ir ieguvusi vispārēju piekrišanu pasaulē. Jo tuvāk mēs virzāmies šim brīdim, jo draudošāka ir šī “...grēka cilvēka...” atklāšanās, kura “...parādīšanās ar visu viņa viltus varu, zīmēm un brīnumiem ir sātana darbs” (2.Tesalonīkiešiem 2:3,9). Viltus pravieši jau sagatavo ceļu priekš viņa atnākšanas:

“Bet... arī jūsu starpā būs viltus mācītāji, kuri paslepeni ienesīs aplamas posta mācības, noliedzdami pat to Kungu, kas viņus atpircis, un tā sagatavos sev drīzu pazušanu. Daudzi sekos viņu baudu dzīvei” (2.Pētera 2:1-2).

Tagad mēs apskatīsim kristiešu pamatprincipu atmešanu, kura sagatavo iespēju tai reliģiskai maldināšanai, par kuru mēs esam pārsprieduši līdz šim brīdim. Aplūkosim arī maldu mācību vairošanos Ekumēniskajā kustībā. Atbilde uz šo lielo atkrišanu ir Svētā Gara radīta atmodas un reformācijas kustība atpakaļ pie dzīvā Dieva un pie skaidrības bībeliskajā evaņģēlija mācībā par glābšanu.

KRISTIEŠU PAMATPRINCIPU ATMEŠANA

Dēmoniski iedvesmoti uzbrukumi tiek veikti no viltus praviešiem uz kristiešu denominācijām (atziņu grupām), ar mēģinājumu gāzt tos

pamatprincipus, uz kuriem tās ir balstītas. Pieeja, kuru viņi izmanto, ne vienmēr ir tāda pati, kā jau noteikts – caur saskaņotām vācijām vietām, ka viņi pievērš uzmanību visneaizsargātākajam, lai to izmantotu. Sekojošie pieci mērķi ir tie, kuriem tiek parasti visbiežāk uzbrukts. Tā kā viens cietoksnis krīt pēc otra, kāda noteikta draudze vai denominācija laika gaitā kļūst garīgi pilnīgi atšķaidīta un sajaukta, un izrakta ar visām saknēm no tās sākotnējiem pamatiem.

1. Bībelisko apgalvojumu apgarīgošana

Bībeles ticamība tiek iedragāta, pielietojot alegorizēšanas vai apgarīgošanas principu, izskaidrojot (interpretējot) to. Šis paradums ir arī pazīstams kā aizvietošanas teoloģija, kuras nosaukums izriet no tā, ka daudzu Bībeles pamatapgalvojumu burtiskā nozīme tiek atspēkota un patvaļīgi aizvietota ar citu nozīmi. Šādā veidā Israēls kļūst par draudzi, 144 000 izglābtie Israēlieši no lielo bēdu laika tiek apzīmēti kā kristieši no visas draudzes izplatīšanās laika, tūkstotis gadu Kristus valdīšanas laikmets, tāpat arī septiņu gadu lielo bēdu laiks tiek pielīdzināts pašreizējam draudzes izplatīšanās laikam, pravietojumi par atnākošo personīgo baigu laiku antikristu tiek apgarīgoti un pasniegti kā bezpersonisks spēks vai sistēma, kura valdīja cauri gadsimtiem, Armagedonas kauja tiek saskaņota tikai kā garīgā cīņa pret svētajiem visos laikos, Bābele tiek uzskatīta kā norādījums uz Romu vai Amerikas Savienotajām Valstīm, utt.

Meklējumi pēc apslēptām, ezotēriskām (noslēpumainām) nozīmēm Bībelē aizved cilvēkus prom no Bībeles pamata vēsts. Mūsu pieejai ir jābūt šādai – lasīt un saprast Bībeli tā kā to bērni to dara: “Ja Dieva Vārda tiešā nozīme sniedz skaidru un parastu nozīmi, tad nemeklējiet nekādu citu nozīmi.”

Atsevišķi no šiem burtiskajiem apgalvojumiem, Bībelē patiešām ir arī simboli (apzīmējumi), bet šiem simboliem vairums gadījumos ir arī burtiski pretīpi (prototipi), kuri ir skaidri izskaidroti Bībelē: Jērs attiecas uz Jēzu Kristu, zvērs ar septiņām galvām uz burtisku, personīgu antikristu, pūķis ar septiņām galvām uz sātanu, netikļu māte – uz maldu reliģiju beigu laiku apvienību, utt.

Tas ir arī acīm redzami, ka tiem cilvēkiem, kuri noliedz Bībeles vēsts burtisko pamata nozīmi, nav reālas vēsts, ko pasludināt. Viņi nespēj sludināt dzīvi mainošas svētrunas, un mazāk par visu viņi spēj sniegt iedvesmojošus vēstījumus par Kristus otro atnākšanu. Tā kā viņi netic Israēla atjaunošanai,

kristiešu paņemšanai, lielajam bēdu laikam un tam, ka uzradīsies personīgs antikristus, kas tad ir vēl palicis, ko ļaudīm teikt par beigu laikiem?

2. Taisnošanas caur ticību noraidīšana

Draudzēs, kurās Dieva Vārda pamata nozīme ir tikusi padarīta nesaprotama caur aplamiem skaidrojumiem (interpretācijām), mācība par glābšanu caur ticību drīzi vien tiek nevērīgi pamesta un aizvietota ar mācību par atdzimšanu caur kristībām. Miljoniem ļaužu veido savas dzīves uz šo maldīgo pamatojumu. Viņi pieķeras šai maldinošai domai, ka kristību un iesvētību ceremonijas draudzē nodrošina viņiem glābšanu. Pēc tam, kad pie viņiem izpildīts šis rituāls, viņi pieņem kā pašu par sevi saprotamu, ka viņi ir iegājuši mūžīgā derībā ar Dievu. Viņi sarunās lieto argumentus, ka caur kristību viņi ir jaunpiedzimuši, un tagad viņi dodas uz debesīm. Bībele māca, ka reliģiskās aktivitātes, pirms vai pēc kurām nav notikusi īsta nodošanās ticībai, ir bez nozīmes.

„Jo arī mums evaņģēlijs ir pasludināts tāpat kā viņiem. Bet dzirdētais vārds tiem nepalīdzēja, tāpēc ka *klausītājos* nebija savienojies ar ticību.” (Ebrejiem 4:2)

Mums ir jāgriežas pie Tā Kunga ticībā, jāizsūdz savi grēki un jāuzņem Viņu kā mūsu Kungu un Glābēju. (1. Jāņa 1:8-9; Jāņa 1:12)

3. Mācības par svēttapšanu noraidīšana

Tas ir acīm redzami, ja pirmais žēlastības darbs [taisnošana] tiek aizvietots ar kristībām, kas bruģē ceļu uz formālu (nominālu, nosaukuma) kristietību, kurā cilvēkam ir tikai ārējas dievbijības izskats, tad otrais žēlastības darbs [svēttapšana] tiks aizvietots ar dzīvi cilvēcīgi motivētos labos darbos. Cilvēks, kurš nav patiešām jaunpiedzimis, nekad neiepazīs piepildīšanas ar Svēto Garu svētību, lai būtu spējīgs strādāt Tam Kungam un gūt uzvaru pret velna uzbrukumiem.

Formālie kristieši ir ļoti bīstami atvērti fiziskām un jūtu pieredzēm, kuras rada maldu pravieši kā tā sauktās Svētā Gara izpausmes, un tādēļ tās kļūst par maldinoša svētuma formu. Šīs maldinošās izpausmes ietver sevī Toronto-Braunsvillas-Pensakolas pieredzes ar krišanu un smiešanos garā, piedzeršanos garā „Jaunā Vīna” sapulcēs, un arī plaši izplatījušos dzīvniecisko kustību un skaņu atdarināšanu.

4. Bībeles, kā Dieva Vārda noraidīšana

Viens no kristietības pamatprincipiem ir ticība Bībelei kā dievišķi iedvesmotam un nekļūdīgam Dieva Vārdam. Neskatoties uz to, šis ticības pamats arī ir noraidīts formālās draudzēs un humānistiskos teoloģijas semināros, kuros šī Vārda apsolījumu un mācības dzīvi mainošais efekts netiek piedzīvots kā dzīves realitāte. Tā rezultātā Bībele ir padarīta par nederīgu Grāmatu tieši tajās draudzēs un teoloģijas fakultātēs, kurās tās viengabalainībai un vārdiski iedvesmotam Dieva Vārdam vajadzētu tikt aizstāvētam!

Kopš draudzes reformācijas laikiem, evaņģēliskie ticīgie uzturēja uzskatus par Bībeli kā par nekļūdīgu Dieva Vārdu. Neskatoties uz to, pēdējā gadsimta laikā moderno, humānistisko teologu un viņu sekotāju uztvere šos uzskatus ir mainījusi, kā tas parādīts zemāk.

- Sākotnēji pret Bībeli izturējās kā **Dieva Vārdu**, un tās izskaidrošanā tika izmantota vēsturiski burtiskā metode. Draudzes reformatori turējās pie šī uzskata. Viņi ticēja, ka Bībele ir Dieva Vārds, kuru uzrakstījuši konkrēti ticīgie zem tiešas Svētā Gara iedvesmas. Dievs sevi atklāja caur Savu Vārdu.
- Vēlāk pret Bībeli izturējās kā **Dieva Vārdu cilvēku valodā**. Šis uzskats deva iespēju attīstīties vēsturiski kritiskai izskaidrošanas metodei ('augstākai kritikai'). Tas ir balstīts uz pieņēmumu, ka Bībeles sastāv no ierobežotu, nepilnīgu cilvēku reliģiskiem rakstiem. To manuskripti bieži tikuši laboti un paplašināti, un satur vienīgi noteiktus ieskatus par to laiku ticību.
- Pašlaik pret Bībeli izturas kā **Vārdiem par Dievu**, kurus vajadzētu skaidrot kā jebkuru citu literatūru. Mūsdienu literatūras zinātnē uzsvars no autora ir pārvirzīts uz tekstu, un beigās uz pašu lasītāju. Tā rezultātā Bībele tiek raksturota kā mītu un stāstu apkopojums ar morālu pielietojumu. Šie stāsti var tikt sadalīti un izskaidroti visdažādākajos veidos.

5. Jēzus dievišķības noraidīšana

Vispamatīgākais pamatprincips kristietībā ir ticība Jēzum kā Dieva Dēlam, kurš tika brīnumaini ieņemts no Svētā Gara, piedzima no jaunavas kā bezgrēcīgs cilvēks, lai būtu par Dieva Jēru, kurš izpirka mūsu grēkus caur

Savām ciešanām un nāvi pie krusta. Viņš augšāmcēlās no nāves un tika uzņemts debesīs, kur Viņš aizlūdž par mums kā Dievs Dēls, kurš darbojas un pastāv vienotībā ar Dievu Tēvu un Dievu Svēto Garu. Šīs īpašās saistības dēļ starp Dieva būtības personām, mēs pielūdzam vienu Trīsvienīgu Dievu.

Pieaugošs skaits moderno, atkritušo teologu un mācītāju noraida Dieva, kuru mēs pielūdzam, pašu būtību. Vēsturiskais Jēzus tiek ļaunprātīgi un tīši raksturots kā mirstīgs un pat grēcīgs cilvēks, tā atņemot Viņam Viņa bezgrēcīgumu un dievišķību. Tādā veidā kristietība pazaudē savu vienreizību un tiek novesta līdz visu pasaules cilvēcīgo priekšstatu radīto reliģiju līmenim, kur tā kļūst par daļu no „pasaules reliģiju saimes”.

Ekumēniskā kustība

Viens no galvenajiem darbarīkiem sātana rokās, lai atšķaidītu, iefiltrētos un novienādotu kristiešu draudzes visā pasaulē, ir Pasaules Baznīcu Padome (PBP) (World Council of Churches - WCC). Tās organizācija tika izveidota 1948. gadā Amsterdamā, Holandē, un tās lozungs ir – *Viena baznīca, vienai pasaulei*. Jau no paša sākuma acīmredzams bija tas, ka Pasaules Baznīcu Padomei nav padomā tikai kristiešu vienotība, bet drīzāk visas pasaules reliģiju savienība. Sekojošās darbības un lēmumi ir kā pierādījumi šim apgalvojumam:

- 1961. gadā Pasaules Baznīcu Padomei bija trešā sesija Ņūdeli (New Deli), Indijā. Šīs konferences tēma bija: *Jēzus Kristus, pasaules gaisma*. Ar to nebija domāts bibliskais Kristus, bet visu ticību Kosmiskais Kristus. Saskaņā ar šādu uztveri hinduisti un budisti tiek uzskatīti kā *anonīmi kristieši* (vārdā nenosaukti) uz vispārējas žēlastības pamata. Tiek izvirzīts arguments, ka Dievs ir salīdzinājis visus cilvēkus uz zemes ar Sevi caur Jēzu Kristu. Saskaņā ar Pasaules Baznīcu Padomes viedokli, daži cilvēki nezin, ka viņi ir salīdzināti ar Dievu, bet, neskatoties uz to, viņi atrodas ceļā uz Debesīm. (skatīt Dr. Peter Beyerhaus grāmatu “*Ceļā uz vienu pasaules reliģiju?*” – “*Towards a one world religion?*”)
- Savā 1968. gada konferencē Upsalā, Zviedrijā, Pasaules Baznīcu Padomes redzējums paplašinājās daudz tālāk par baznīcas apvienošanu, par cik PBP galējais mērķis tika formulēts kā – *vienota cilvēce jaunā starptautiskā kārtībā*. Cilvēki no visām rasēm, kultūrām un reliģijām būtu jāsapludina jaunā pasaules kārtībā. Lai aktīvi sekmētu šo ideju, PBP iedibināja divas darbības programmas. Pirmā ir labi pazīstamā *Rasisma*

apkarošanas programma (Program to Combat Racism), ar kuras palīdzību vardarbība tika teoloģiski attaisnota, un miljoniem dolāru tika maksāti atbrīvošanās kustībām, lai ar militāriem līdzekļiem tām palīdzētu despotiskas valdības novest pie krišanas. Otrā ir *Programma - Dialogs ar cilvēkiem no citām dzīvām ticībām (Program of Dialogue with People of other Living Faiths)*. Kopš šīs programmas ieviešanas 1970. gadā termins 'kristietis' tika aizvietots ar vārdu 'ticīgais', un ne-kristīgo reliģiju pārstāvji no šī brīža tika uzrunāti kā 'ticības biedri' ('fellow believers'), pamatojoties uz pieņēmumu, ka mēs visi pielūdzam to pašu Dievu. 1973. gadā šīs programmas Bangkokas konferenci atklāja Pasaules Budistu Biedrības prezidente. Savā lūgšanā viņa aicināja visu reliģiju dievus glābt cilvēci.

- 1975. gadā Pasaules Baznīcu Padomes Nairobi konference izteica atbalstu daudz ciešākai cilvēces apvienošanai. Vienu no slēgtajām sēdēm par garīgumu apmeklēja protestantu, Romas katoļu, pareizticīgo un vasarsvētku kristieši, tāpat arī hinduisti, budisti un ateists. Viņu darbības programma bija acīmredzami humānistiska!
- 1983. gada konferencē Vankūverā, Kanādā, skaidri izteikta atzīšana tika dota sarkano indiāņu tradicionālai reliģijai. Totēma stabs tika uzcelts par godu visiem viņu cilšu gariem. Šajā konferencē tika ieteikts, ka dažādām reliģijām ir jāsadodas rokās, lai veicinātu mieru uz zemes. Saskaņā ar šo priekšlikumu starp-reliģiju dialogs tika noturēts Seulā 1990. gadā, sagatavojoties Pasaules Baznīcu Padomes nākošajai vispārējai sesijai. Tur piedalījās dažādu reliģiju pārstāvji.
- 1991. gada konference Kanberā (Canberra), Austrālijā, nolēma, ka kristiešu reliģijai tagad ir jāiekustina aktīvs salīdzināšanās un samierināšanās process. Jātiecas pēc taisnīguma un miera visās dzīves jomās. Tika uzsvērts, ka tai ir jābūt starp-reliģiju rīcībai, jo tas ir pāri vienas reliģijas spējām ienest mieru mūsu nemierīgajā pasaulē. Šajā konferencē atkal tika dota atzīšana uzņēmējas valsts tradicionālajai cilšu reliģijai. Austrāliešu aborigēnu burvju ārsti veica uguns rituālu ar slapjām gumijkoka lapām, no kurām pacēlās biezi dūmu mākoņi. Konferences 4000 dalībniekiem tika prasīts iet cauri šiem dūmiem, lai iegūtu senču garu svētību. Daži no dalībniekiem teica, ka tā bija ļoti brīnišķīga pieredze, jo Svētā Gara klātbūtne arī esot bijusi sajūtama šajos dūmos. Šis zaimojošais paziņojums par Svētā Gara pieminēšanu vienādā līmenī ar senču gariem tika vēl tālāk rūpīgi apstrādāts šajā konferencē. Kāds

korejiešu teologs paziņoja, ka viss misionāru darbs ir lieks un ir jāpārtrauc, jo Dievs ir klātesošs visās kultūrās un visās reliģijās. Misionāriem nav nepieciešams iepazīstināt ar Viņu tur, kur Viņš jau atrodas. Pasaules Baznīcu Padome uzskata, ka Dievs Sevi atklāj pasaulei ne tikai caur kristiešu reliģiju, bet caur visām reliģijām uz Zemes.

- Pasaules Baznīcu Padomes jaunākā konference tika noturēta Harare, Zimbabvē, 1998. gadā, lai atzīmētu organizācijas 50. gadadienu. Tika paziņots, ka Padome piedzīvo nopietnas finanšu problēmas, par cik daudzas no tās dalības baznīcām ir sacījušas, ka finansējuma iepriekšējie līmeņi nevar tikt uzturēti nākotnē.

Pasaules Baznīcu Padome ir pasniegusi savu maldinošo ekumēnisko mērķi, lai apvienotu kristietību ar ne-kristīgām reliģijām. Tagad tā traucē ceļā uz vēl lielāku vienotību, kuru tā izplatīja ar Romas katolicismu un citām pasaules reliģijām. No šī brīža uz priekšu iniciatīvu ekumēniskajās attiecībās uzņemsies starp-reliģiju organizācijas.

Starp-reliģiju kustība

Ir dažādas starp-reliģiju kustības (Interfaith movement) pasaulē, piemēram Pasaules Konference par Reliģiju un Mieru (World Conference on Religion and Peace, kuru nodibināja Apvienotās Nācijas 1970-to gadu sākumā kā otrās kategorijas nevalstisko organizāciju), Apvienoto Reliģiju Iniciatīva (United Religions Initiative, kuras mērķis ir pārvērst sevi par Apvienoto Reliģiju Organizāciju - United Religions Organisation), un Pasaules Reliģiju Parlaments (Parliament of the World's Religions).

Pasaules Reliģiju Parlaments (PRP) pirmo reizi satikās Čikāgā, ASV, 1893. gadā pasaules izstādes laikā. Tajā reizē 400 pārstāvji no 41 reliģijas satikās, lai pārrunātu dažādus kopējo interešu jautājumus. Pasaules Reliģiju Parlamenta simtgades jubilejas laikā 1993. gada augustā Čikāgā tika noturēta lielākā starp-reliģiju konference vēsturē. Gandrīz 7000 delegātu no 250 reliģijām, to skaitā šamaņi un raganas, deviņas dienas tikās, lai piedalītos 700 semināros, lekcijās un diskusiju grupās. Konferencē beidzoties, tika pieņemts dokuments – “Ceļā uz globālu ētiku”. Tika panākta vienošanās, ka ir nepieciešamas vairāk šādas konferences, lai veicinātu reliģisko samierināšanos kā pamatu politiskai, ekonomiskai un cita veida samierināšanai, harmonijai un vienotībai starp dažādiem ļaudīm pasaulē.

Pasaules Reliģiju Parlamenta nākošā konference tika noturēta Keiptaunā (Cape Town), Dienvidāfrikā, no 1999. gada 1. līdz 8. decembrim. Tā tika uzskatīta par nozīmīgu notikumu, lai veicinātu mierīgu un saskanīgu pāreju uz jaunu tūkstošgadi. Sekojošas tēmas kļuva skaidri saprotamas no dažādām prezentācijām konferencē:

- Miers un vienotība jaunajā tūkstošgadē.
- Reliģijas loma Apvienoto Nāciju Organizācijā.
- Globālo starp-reliģiju kustību nākotne.
- Pasaule kā ‘globālais ciemats’ - globalizācija un starptautiskā ētika.
- Stratēģijas kā radīt taisnīgu pasauli.
- Garīgums un vardarbības izbeigšanās.
- Garīgā apskaidrība jaunajā tūkstošgadē: Lielā Meistara gaismas ceļš.
- Gandija nozīmīgums jaunai tūkstošgadei.
- Dziedināšana mūsu dvēselēm – starp-reliģiju pieeja.
- Senā gudrība un modernā zinātne.
- Cilvēka smadzenes kā satikšanās vieta zinātnei un reliģijai.
- Garīgā psiholoģija.
- Buda un Kristus.
- Kā budisma un kristietības līdzdalītā gudrība var mainīt cilvēku vērtības mūsdienu sabiedrībā.
- Joga un meditācija.
- Bahai reliģija - modelis vienotībai.
- Zoroastrisma svētās zemes koncepcija.
- Zemes gara godināšana.
- Dejas un dziesmas mieram.
- Islāms un pasaules miers.
- Islāms un atnākošais pasaules mesija.
- Jūdaisma misticisms.
- Guru loma indiāņu reliģijās.
- Šrī Ramakrišnas tiekšanās pēc dievišķā.
- Garīgums starp Amerikas indiāņiem.
- Pāvesta Jāņa Pāvila pozitīvie skatījumi uz Budismu, Islām un Jūdaismu.
- Afrikāņu reliģijas un Ābrahāmiskās tradīcijas - salīdzinošs pētījums par Jūdaismu, Kristietību un Islāmu.
- Maģijas un burvestību funkcionālā loma.
- Mirušo pielūgsmes Āfrikā.
- *Sangoma* (burvju ārsts, medijs) – dziedināšana afrikāņu tradīcijā.

Šīs tēmas turpina attīstīt un popularizēt tālāk daudzas organizācijas, kurām ir līdzīgi mērķi globalizācijas veicināšanā, kā arī mistisko spēku un ‘senās gudrības’ lietošanā, lai pilnībā realizētu cilvēka potenciālu. Garīgā vienādība un cilvēces vienotība tās visu reliģisko tradīciju daudzveidības ietvaros tiek pieņemta kā pamats. Tiek lietoti argumenti, ka visas reliģijas var dot ieguldījumu cilvēces labākai dzīvei.

Dienvidāfrikas baznīcu padome

Starp-reliģiju kustība tā pat kā Pasaules Baznīcu Padome spēcīgi iespaido kristiešu draudzes un baznīcas pieņemt daudz-reliģiju (multi-religious) pieeju, apvienojoties ar visām reliģijām. Atbalsts daudz-reliģiju ideoloģijai pieaug, tai pašā laikā pretestība tam nāk no dažādām, galvenokārt mazākām, evaņģēliskām grupām un draudzēm. Kā piemērs ekumēnisko saišu izveidei tiks aplūkota situācija Dienvidāfrikā.

Dienvidāfrikas baznīcu padome (South African Council of Churches (SACC)), tāpat kā līdzīgas organizācijas citās valstīs, ir piesaistīta Pasaules Baznīcu Padomei un saņem arī finansiālu palīdzību no tās. Dienvidāfrikas baznīcu padome kopš tās izveides 1968. gadā, ir sekmējusi Pasaules Baznīcu Padomes *atbrīvošanās teoloģijas* izplatīšanu (saukta arī par *protesta teoloģiju, revolūcijas teoloģiju un kontekstuālo teoloģiju*). Dažu pēdējo gadu laikā uzsvars ir pārvietojies uz starp-reliģiju pieeju, kura tiek saukta par *samierināšanās (vai saskaņošanās) teoloģiju*. Vietēji tā izpaužas kā *Āfrikas teoloģija*. Pēc ‘atbrīvošanās cīņām’ tiek veikti pārdomāti pasākumi, lai sapludinātu kristietību ar vietējām Āfrikas reliģijām.

Dr. Frank Chikane – bijušais Dienvidāfrikas baznīcu padomes ģenerālsekretārs, pats ir izteicis savu labvēlību starp-reliģiju dialogam Dienvidāfrikā. 1990. gada starp-reliģiju konferencē – Pasaules Konference par Reliģiju un Mieru (World Conference on Religion and Peace (WCRP)), viņš teica raksturīgu uzrunu, un to iesāka sacīdams:

“Es vēlos izmantot šo iespēju, lai pateiktos Pasaules Konferencei par Reliģiju un Mieru par to labo darbu, ko tā dara Dienvidāfrikā. Dažu pēdējo gadu laikā Pasaules Konference par Reliģiju un Mieru ir sekmējusi kontaktus un konstruktīvu dialogu starp cilvēkiem no dažādām ticībām, nodrošinot labāka saprašanos starp viņiem...”

Dienvidāfrikas baznīcu padome lēnām, bet noteikti ir turpinājusi bedraino kompromisa ceļu ar nekrīstīgām reliģijām. Vienīgais

acīmredzamais iemesls tās sākotnējai piesardzībai ir tas, ka tā nevēlas atbaidīt konkrētas baznīcas – dalībnieces, kuras pilnībā nepiekrīt šai starp-religiju pieejai.

Tomēr valdošajā atklāta kompromisa gaisotnē Dienvidāfrikas baznīcu padome vairs nespēj sevi saturēt. Tagad tā izsēj savu reliģisko pievilšanu uz savām dalības baznīcām uzkrītošā, nekaunīgā veidā. Sekojot savas garīgi korumpētās mātes piemēram – Pasaules Baznīcu Padomei, tā bezkaunīgi ir pagriezusi muguru kristiešu mācībai par izlīdzināšanos ar Dievu caur mūsu Kungu Jēzu Kristu, sajaucot un aizstājot to ar pagāniskiem salīdzināšanās rituāliem.

Bukleta ar nosaukumu “*Salīdzināšanās rituāls*” priekšvārdā, kuru uzrakstījusi Ms Brigalia Hlophe Bam, Dienvidāfrikas baznīcu padomes ģenerālsekretāre, dalības baznīcām tiek doti norādījumi kā saņemt piedošanu un piedzīvot salīdzināšanos ar Dievu un vienam ar otru. Šī iniciatīva ir veidota, lai atbalstītu Patiesības un Salīdzināšanās komisijas darbu (Truth and Reconciliation Commission).

Salīdzināšanās rituālos tiek lietoti ūdens, uguns, žults, asinis, alus un eļļa. Šie rituāli spēcīgi balstās uz tradicionālām Afrikāņu reliģijām, samaisītiem ar kristiešu priekšstatiem. Viens no tiem ir *šķīstīšanās rituāls*, kurā uguns tiek lietota kā žēlastības līdzeklis. Pielūgsmes dalībnieki tur savas izstieptās rokas pār uguni un lūdz: “Ar šo uguni iztīri traipus no mūsu dvēselēm. Ar šo uguni sadedzini sašķeltības sienas starp mums. Ar šo uguni iedvesmo mūs ar drosmi pieņemt patiesību. Ar šo uguni dzen ārā pagātnes rēgu...”

Tiek aprakstīts arī *atbrīvošanas rituāls*, ar kura palīdzību tiek piesaukti senči un citi gari. Tas no Dienvidāfrikas baznīcu padomes tiek izskaidrots sekojoši:

“Tiks lietots alus, asinis vai ūdens sajaucots ar kukurūzas ēdienu izdabta pudeļveida ķirbī. Šķēpi vai zarainas nūjas (knob kieres), koka relikviju šķirsti, šaujamočai vai jebkādi citi piemēroti simboli tiek novietoti uz segas, matrača, utml. uz grīdas. Kamēr kalpotājs ir lūgšanā, viņa vai viņas palīgs lēnām izlej vīna ziedojumu dieviem uz simboliem, kas pārstāv senčus (priekštečus) un to garus, kuru ir netaisnīgi miruši gan kā aparteīda režīma upuri, gan kā tā aizstāvji. Pielūgsmes dalībnieki tad lūdz: “Kamēr mēs izlejām šo vīna ziedojumu dieviem, mēs aicinām jūs – mūsu priekšteči, lai jūs būtu klātesoši šajā salīdzināšanās ceremonijā. Mēs aicinām visu to garus, kuri ir miruši pirms sava laika kā cilvēku akluma nevainīgi upuri... Mēs saucam pēc Dieva spēka... Mēs lūdzam Jēzu Kristu... Mēs aicinām mūsu senču garus aizlūgt mūsu jaunās nācijas labā.””

Ir vēl kāds cits rituāls, kuru sauc – *šķīstīšanas rituāls, izmantojot āzi*. Ar izstieptām rokām pār dzīva āža galvu, kalpotājs saka sekojošu lūgšanu: “Uz šī dzīvnieka galvas es uzlieku visus šķelšanās grēkus starp mums. Mēs veicinājam šķelšanos... mēs nicinājam... mēs diskriminējam... mēs rīkojam raganu medības... Lai šis dzīvnieks aiznes projām mūsu pārkāpumus.” Draudze atbild: “Kristu, apžēlojies.” Pēdējā “Āmen” laikā āzis tiek izvests ārā no baznīcas un paņem projām aparteīda laika grēkus.

Pēdējā rituālā tiek lietota žults ar mērķi, citu starpā, lai aizsargātu pielūgsmes dalībniekus no “ļauņa gara, kas gandrīz iznīcinājis Dieva līdžību viņos.”

Dienvidāfrikas baznīcu padome apgalvo, ka viņas izlīdzināšanās rituāli tiek lietoti, lai “būtu piemēroti mūsu biedru baznīcu dažādām tradīcijām.” Bet kurām no biedru baznīcām ir tradīcijas, kuras pagodina tumsības spēkus? Kuras Dienvidāfrikas baznīcu padomes draudzes pārņem kaut ko no burvju ārstiem? Kā var dzīvnieka asinis, vai alus, vai ūdens tikt upurēti senčiem, lai viņus mierinātu, ja vienīgi tā Jēra asinis var izpirkt mūs no mūsu grēkiem? Kā āzis var aiznes projām visas tautas grēkus? Bībelē sacīts, ka Jēzus ir Dieva Jērs, kurš paņem projām pasaules grēku (Jāņa 1:29). Šķīstīšana ar rituālo uguni un garīgā aizsardzība ar dzīvnieka žults palīdzību ir līdzīgas okultām metodēm, kuras var tikai baznīcu padarīt pagānisku un apgānīt dalībniekus, kuri uzticas šīm lietām.

Garīgā maldināšana un kompromisu pilna piekāpšanās citām reliģijām notiek satraucošos apmēros vairumā universitāšu teoloģiskajās fakultātēs, kā arī daudzās lielākajās baznīcās. Vēl satraucošāka parādība ir spēcīgu protesta balsu trūkums. Viltus praviešu vadībā veselās valstis un sabiedrības nolaižas nekristīgas pievilšanas bezdibenī, kāds vēl nav pieredzēts viņu vēsturē.

Dieva vīriešiem un sievietēm ir jāatmostas un jāuzņemas sava atbildība, lai nopietni cīnītos par to ticību, kas vienreiz ir uzticēta svētajiem (Jūdas 1:3). Valdības un universitātes neuzņemsies šo izaicinājumu, jo patiesa ticība nav uzticēta viņiem. Tāpat arī atkritusī baznīca to nedarīs, jo viņa ir zaudējusi savu aicinājumu un redzējumu.

Secinājumi

Mēs esam liecinieki Jaunā Laikmeta (New Age) filozofijas - *monisma* – *viss ir viens*, praktiskai īstenošanai. Tiek iedibināta vienotā jaunā pasaules

kārtība, kurā robežas tiek nojauktas ar domu savienot visas lietas vienā visu ietverošā *kosmiskās vienotības* ideoloģiskā struktūrā (saukta arī kā *universālisms* vai *globālisms*). Dažādās reliģijas vispirms sadodas rokās, lai tiktos sasniegt morālus un ētiskus mērķus, kuriem viņas kopīgi piekrt. Pēc tam tās meklē iespējamās reliģiskās līdzības un drīz vienojas par maldīgo pieņēmumu, ka tās visas pielūdz vienu un to pašu Dievu – tikai atšķirīgos veidos. Nav nekādu robežu viņu atjautīgumam, meklējot kopējus pamatus, tādējādi attaisnojot starp-reliģiju ideoloģiju.

Reliģiju ekumēniskā apvienošana ir veltīga nopūlēšanās. Saskaņā ar Bībeli ir skaidrs, ka tikai reliģijas, kuras pielūdz viltus dievu, spēj sadoties rokās un kļūt vienotas. Visās nekristīgajās reliģijās, tai skaitā viltotajās un sagrozītajās „kristiešu” draudzēs, „šīs pasaules dievs” (sātans) ir apstulbojis prātus tiem, kuri netic Kungam Jēzum Kristum kā savam Glābējam (2.Kor.4:4).

Par cik patiesa kristietība ir īpaša, pateicoties tās atšķirībai no visām citām reliģijām (Jāņa 14:6, 2.Kor.6:14-18), tā nav balstīta uz *monisma* (viss ir viens, vienāds) principa. Bībele mums māca par *duālistisku* (divējādu) virzienu garīgajā un morālajā līmenī. Tas nozīmē, ka mūsu realitātes uztverē mums ir skaidri jānovērtē fakts, ka *viss ir divi* (divējāds). Mums ir jābūt spējīgiem atšķirt divas nesavietojamas realitātes, kuras nekad nevar tikt sapludinātas visaptverošā veidā kā daļas no lielāka kosmiska veseluma. Pārdomājiet šos sekojošos pretstatus:

Dievs	sātans
gaismas valstība	tumsas valstība
patiesība	meli
vienīgā patiesā reliģija	visas maldu reliģijas
šaurais ceļš uz debesīm	platais ceļš uz elli
Patiesības Gars	maldu gars
Patiesais Kristus	visu ticību kosmiskais Kristus (antikristus)
vienīgais ceļš pie Dieva caur Kristu	daudzi ceļi pie Dieva caur citiem starpniekiem

Vai tu esi spējīgs saskatīt atšķirības starp šīm divām lielajām dzīves realitātēm ar Patiesības Gara palīdzību, kurš vada tevi caur Bībeli, kura ir Patiesības Vārds? Reliģiskā maldināšana ir sātana darbarīks, ar kuru

apstulbot tavu prātu un kārdinot vilinātu tevi projām pie viņa valstības pretējām vērtībām un ticējumiem. Viņš tuvojas tev kā „gaismas eņģelis”, kurš apslēpjot noklusē savu patieso raksturu, prasmīgi attaisnojot savus melus. Viena no viņa metodēm ir citēt Svētos Rakstus, izraujot tos no teksta kopdomas (konteksta), un arī tos pielietojot nepareizā veidā. Tas tiek darīts, izmantojot viltus praviešus un maldu mācītājus, kuri ir atvēruši sevi pievilšanas gariem no tumsas valstības.

Lasi Bībeli katru dienu un nostiprini sevi stingri tās patiesībā. „Un jūs atzīsīt patiesību, un patiesība darīs jūs brīvus.” (Jāņa 8:32). Lūdz Dievu Jēzus Kristus Vārdā. Viņš ir „ceļš, patiesība un dzīvība” (Jāņa 14:6). Ja tu paliec Viņā, Viņš nekad tevi neatstās un no tevis neatsacīsies (Jāņa 15:4-5, Ebr.13:5).

Patiesām, šis tagad ir lielas atkrišanas laiks, kura īstenojas pirms antikristus - “grēka cilvēka” atklāšanās (2. Tesaloniķiešiem 2:3-4). Jau tagad “visa pasaule atrodas zem viena ļaunā varas” (t.i. sātana pakļautībā, 1. Jāņa 5:19 tulk.no NKJV Bībeles), tādēļ mums jābūt uzmanīgiem pret bīstamību tikt nomaldinātiem no viltus praviešiem (1. Jāņa 4:1). Vienīgā aizsardzība pret reliģisko maldināšanu ir lūgt Dievu, rūpīgi pētīt Dieva Vārdu, un pašauties uz Svēto Garu, lai Viņš mūs vadītu “visā patiesībā” (Jāņa 16:13).